

Η καμηλοπάρδαλη Χαραλαμπία* και εγώ το ξωτικό**

Ελένη Μπετεινάκη

SHARE IT :

63 Shares

Στα Παραμύθια του Σαββάτου!

Της Ελένης Μπετεινάκη

Μιας κι ο Δεκέμβρης είναι ο Πατέρας των Παραμυθιών, "Τα Παραμύθια του Σαββάτου" θα σας προτείνουν κάθε μέρα ένα με δυο βιβλία. Παλαιότερες εκδόσεις που αγαπήσαμε και διαβάζουμε ξανά και νέες που μόλις έχουν κυκλοφορήσει....

Η καμηλοπάρδαλη Χαραλαμπία, Μάκης Τσίτας, εικ: Σάντρα Ελευθερίου, εκδ. Μεταίχμιο

Η καμηλοπάρδαλη Χαραλαμπία ήταν το κατοικίδιο του Αλέξανδρου. Ήταν όμορφη πολύ και καθαρή και μάθαινε γρήγορα πως να κινηθεί. Ο Αλέξανδρος την πήγαινε βόλτα στο πάρκο για πιπί και φυλλαράκια. Κι έπαιζε πολύ μαζί της για αυτό κι εκείνη όταν εκείνος διάβαζε έκανε ησυχία. Μόνο που μεγάλωνε πολύ γρήγορα κι αυτό δεν άρεσε καθόλου στους άλλους. Ούτε και το πόσο πολύ έτρωγε πια και ό,τι έβρισκε μπροστά της, σε χορταρικό. Κι όταν η αγανάκτηση όλων έφτασε πολύ ψηλά οι γονείς του Αλέξανδρου αποφάσισαν να την δωρίσουν στο τσίρκο. Όμως ο Αλέξανδρος επαναστάτησε κι έκανε κάτι για το οποίο ένιωθε στην συνέχεια πολύ χαρούμενος. Κι ας του έλειπε πολύ η Χαραλαμπία του!

Πως θα ήταν άραγε η ζωή μέσα σε ένα σπίτι με ένα κατοικίδιο σαν την καμηλοπάρδαλη; Σίγουρα όχι και τόσο εύκολη. Όμως η φαντασία του συγγραφέα **Μάκη Τσίτα** και η έξυπνη ιδέα του να μας εξηγήσει τα αυτονόητα και όσα λίγο ξεχνάμε, παίρνει σάρκα και οστά με την ιστορία του Αλέξανδρου και της Χαραλαμπίας. Ένα βιβλίο γραμμένο με πολύ χιούμορ, ανατροπές και υπέροχα μηνύματα για μικρούς και μεγάλους. Η αγάπη των μικρών παιδιών για τα ζώα είναι δεδομένη και μάλιστα μεγαλόσωμα κι αν τα ρωτήσετε, τα αγόρια κυρίως, θα ήθελαν για κατοικίδιο ένα δεινόσαυρο ή ένα ελέφαντα. Τα κορίτσια πάλι, θα προτιμούσαν έναν μονόκερω ή ένα μικρό πόνυ. Ίσως ο όγκος, ίσως το άπιαστο που τα τροφοδοτεί η φαντασία τους να έχει να κάνει με αυτήν τους την επιθυμία. Ο **Μάκης Τσίτας** μας παρουσιάζει την Χαραλαμπία με πολύ ιδιαίτερο τρόπο δίνοντας να καταλάβουμε τις δυσκολίες κάποιων επιθυμιών που δύσκολα υλοποιούνται. Με την επανάληψη ίδιων φράσεων μας εξηγεί την ρουτίνα και την καθημερινή φροντίδα που χρειάζονται όλα τα ζώα. Βόλτα στο πάρκο ή όπου, τροφή, φυσικές ανάγκες και παιχνίδια στο σπίτι ή έξω. Να συνειδητοποιήσουμε επίσης, πως συχνά και τα δικά μας κατοικίδια ενοχλούν κάποιους άλλους και για αυτό θα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί και να τηρούμε τα μέτρα που προβλέπονται για την ασφάλεια όλων.

Μεγάλο θέμα τα «άγρια» ζώα και η διαμονή – εκμετάλλευσή τους από τους ανθρώπους ενός τσίρκου. Κι εδώ η επανάσταση του μικρού Αλέξανδρου κρύβει τις μεγάλες αλήθειες για ένα τόσο σοβαρό θέμα που δεν τις συζητάμε πολύ. Η απόφασή του να πάει την καμηλοπάρδαλη με όποιο κόστος στο μέρος που ανήκει είναι ένα τεράστιο δίδαγμα για όλα τα παιδιά. Και το πιο σπουδαίο είναι να το καταλάβει μόνο του το κάθε παιδί (και μεγάλος). Ένα μήνυμα αγάπης και ελευθερίας του άλλου που οδηγεί στην πραγματική ευτυχία. Κανένας δεν ανήκει σε κανένα και όλοι έχουμε δικαίωμα να ζούμε στο περιβάλλον που μας αρμόζει.

Υπέροχο βιβλίο, ευφάνταστο, γεμάτο συναισθήματα και μεγάλες αποφάσεις. Κατανοητός λόγος που δένει μοναδικά με τις καταπληκτικές εικόνες της **Σάντρας Ελευθερίου**. Πετυχημένη για άλλη μια φορά η συνεργασία των δυο δημιουργών που μας γεμίζουν περιέργεια και τροφή στη δική μας φαντασία αναμένοντας και την...Παρασκευούλα!

Βρείτε εδώ και ξεφυλλίστε τις πρώτες σελίδες του βιβλίου :

<https://www.metaixmio.gr/el/products/%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CE%BC%CE%B7%CE%BB%CE%BF%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%B4%CE%B1%CE%BB%CF%87%CE%B1%CF%81%CE%B1%CE%BB%CE%B1%CE%BC%CF%80%CE%B9%CE%B1>

Και αν και προτείνεται για παιδιά από τεσσάρων χρόνων, θα σας έλεγα πως είναι κατάλληλο για όλους μας!

****Εγώ το Ξωτικό, Μαριβίτα Γραμματικάκη, εικ :Ρένια Μεταλληνού, εκδ. Καλέντης**

Γνωρίζετε τον Ντελφ; Χμ...ένα ξωτικό είναι που κατάγεται από τους Δελφούς. Ζει στο πιο όμορφο μέρος του κόσμου. Στο «δάσος των Χριστουγέννων» που τα αστέρια κατεβαίνουν τη νύχτα από τον ουρανό και φωτίζουν τα κλαδιά των δέντρων. Κι όταν περάσουν τα Χριστούγεννα το δάσος αποκτά άλλη μαγεία γεμάτη χιόνι κι ομορφιά. Ο Ντελφ λοιπόν, δουλεύει στο εργαστήριο του Αϊ Βασίλη. Μεγάλη ιστορία κι αυτή. Πάνε πολλά χρόνια τώρα που το μικρό ξωτικό ήταν πολύ λυπημένο γιατί κανένα σκουφί δεν μπορούσε να χωρέσει τα μεγάλα μυτερά αυτιά του και όλοι τον κορόιδευαν. Όταν τον είδε ο Άγιος Βασίλης του έκανε ένα δώρο μοναδικό. Ένα καταπράσινο σκουφί που κάλυπτε όλου του το «πρόβλημα» και επίσης τον έχρισε αρχηγό του εργαστηρίου. Από τότε όλα άλλαξαν στη ζωή του Ντελφ. Ή σχεδόν όλα γιατί όπως σοφά λέει ο λαός και τα ξωτικά: Ότι πάντα μέσα στο καλό φυτρώνει και το κακό. Ποιος ήταν το κακό εκείνη τη χρονιά που γράφτηκε τούτο το παραμύθι; Ένα γκρινιάρικο ξωτικό με μαύρο σκουφί που παραλίγο να χαλάσει όλων την γιορτή. Κατάφερε μόνος του να σταματήσει τις μηχανές του εργαστηρίου την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, την πιο σημαντική μέρα δηλαδή, και να σπείρει την αμφιβολία, την κακία και τη διχόνοια παντού. Έφαγε τα γλυκά που προοριζόταν για τα παιδιά και είπε σε όλους πώς: **Φτάνει πια η δουλειά, καιρός κάποιος να νοιαστεί και για μας**. Ζήλευε τούτο το γκρινιάρικο ξωτικό τονίζοντας πως ποτέ δεν έκαναν δώρο τα παιδιά κάτι σε αυτούς. Κανείς ποτέ δεν τους έδωσε χαρά, ζεστασιά, αγάπη ...

Το τι ακολουθήσε θα το διαβάσετε εσείς σε μια χριστουγεννιάτικη ολοκαίνουργια ιστορία της **Μαριβίτας Γραμματικάκη**. Μια ιστορία γεμάτη παραμυθόσκονη μπόλικη, ανατροπές, συναισθήματα και Χριστούγεννα.

Οι καλικάντζαροι, τα ξωτικά και φυσικά ο Αϊ Βασίλης είναι οι πρωταγωνιστές των ημερών. Οι ιστορίες εκατοντάδες όμως πάντα υπάρχει κάτι στο μυαλό των συγγραφέων που μας φέρνει την έκπληξη και τα χαμόγελα στα χείλη. Τούτη η ιστορία εκτός από το Πνεύμα των γιορτών και των δώρων μας λέει κι ένα σωρό άλλα πράγματα.

Μας μιλάει για την ζήλεια, την ντροπή, την μοναξιά των «παιδιών» που δέχονται πικρόχολα σχόλια για την εμφάνισή τους. Μας μιλάει για το πείσμα, για την πλευρά εκείνη του εαυτού μας που θολώνει σαν τα πράγματα δεν γίνονται όπως τα θέλουμε. Κι όσο προχωράει η πλοκή πρυτανεύει η σοφία των εμπειριών και οι σκέψεις των μεγαλύτερων που βρίσκουν λύση σε όλα.

Η αγάπη καταφέρνει στο τέλος να νικήσει την όποια στεναχώρια, την μοχθηρία, την κακία, ακόμα και την αγανάκτηση. Μέσα από τα δύο ξωτικά βλέπουμε αλήθειες και συμπεριφορές της καθημερινότητας που μας είναι οικίες πολλές φορές. Ο Άγιος Βασίλης είναι μέσα στην ψυχή, είναι η αγάπη, η δύναμη της προσφοράς, η ζεστασιά, το φιλί κι η αγκαλιά που έχουν όλοι ανάγκη...ακόμα και τα ξωτικά.

Το βιβλίο έχει εικονογραφηθεί από την **Ρένια Μεταλληνού** πολύ όμορφα, καλαίσθητα και με πολύ ζωντάνια σε σχήματα και χρώματα.

Μια ιστορία για παιδιά και μεγάλους, για όσους λατρεύουν τα Χριστούγεννα, τα ξωτικά, τα δώρα και ... την αγάπη!

Και μην ξεχνάτε και αφήσετε τα μικρά βιβλιοπωλεία να κλείσουν! Αναζητήστε τα στο διαδίκτυο ή τηλεφωνήστε σε αυτό που είναι στη γειτονιά σας και μπορεί να σας κάνει διανομή.

<https://zhtunteanagnostes.blogspot.com/>